Forordning

om

udvidet Handelsfrihed for Island.

Frederiksberg, den 11te September 1816.

Kiøbenhavn.
Trykt hos Directeur Johan Frederik Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

i Frederik den Siette, af Guds Naade

Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Giore vitterligt: Vi have ladet undersøge og taget under Overveielse, hvilken Forandring, efter de nærværende Omstændigheder, kunde være fornøden i Lovgivningen om Handelen og Skibsfarten paa Vort Land Island, for at denne Handel, efter Vor allernaadigste Hensigt og den allerede ved de i Aarene 1786 og 1787 og senere udgivne Anordninger skete Forberedelse, kunde vorde gavnligst saavel for Staten i Almindelighed, som for Vore kiere og troe Undersaatter i bemeldte Vort Land Island i Særdeleshed. Thi byde og befale Vi, som følger:

§. 1.

Vort Rentekammer er allernaadigst bemyndiget til, fra næstkommende Aars Begyndelse og indtil videre, at udstæde Passe eller Tilladelser til at beseile Island for et vist Antal Handels-Skibe, der tilhøre fremmede Staters Undersaatter.

 §. 2.

§. 2.

De Fremmede, som ville vente at erholde islandske Beseilings-Passe, bør derom saa betimeligen indgive deres Ansøgninger, at de ere indkomne til Vort Rentekammer inden Januarii Maaneds Udgang det Aar, hvori Beseilings-Tilladelsen ønskes afbenyttet. I Ansøgningen anføres Skibets Navn og Drægtighed, samt en Forklaring over den Ladning, som til Island ønskes udsendt, hvorhos i Særdeleshed maa opgives, forsaavidt Ladningen bestaaer i Tømmer, Størrelsen af denne Varesort i Forhold til Skibets Drægtighed.

§. 3.

Ved Beseilings-Passets Modtagelse, eller til hvilken anden Tid og paa hvad Sted, Vort Rentekammer i enkelte Tilfælde maatte bestemme, erlægges, i Stedet for Ind- og Udførsels-Told, samt Skibsafgivter, 50 Rigsbankdaler i rede Sølv for hver Commercelæst af Skibets Drægtighed, undtagen naar Ladningen bestaaer af Tømmer, thi da betales for hver Commercelæst, som denne Varesort maatte optage af Skibets Rum, ikkun 20 Rigsbankdaler i rede Sølv. I øvrigt ville Vi i ethvert Tilfælde, naar Fremmede til Handelen paa Island beviisligen maatte befragte danske Skibe med behørigt danskt Mandskab, forunde Vedkommende en efter Omstændighederne passende Nedsættelse i de her anførte Afgivter.

§. 4.

Naar et fremmedt Skib, paa den her foreskrevne Maade, er bleven forundt Tilladelse til at handle paa Island, bør Skipperen, forinden Afseilingen fra det Sted, hvor Skibet udredes, være pligtig til at lade det meddeelte Beseilings-Pas paategne af den danske Consul paa bemeldte Sted, som derved bekræfter Rigtigheden af Skibets, i Passet opgivne, Navn og Drægtighed. Ligeledes bør Skipperen forsyne sig med behørige Attester om, at Skibets Mandskab ei er befængt med nogen farlig smitsom Sygdom, i Særdeleshed ikke med Kopper eller Mæslinger, hvilke Attester, forinden Skibets Afreise, ogsaa bør forevises Consulen og af ham paategnes.

§. 5.

Ved Ankomsten til Island skal Skipperen strax anløbe een af Landets Kiøbstæder, som ere: Reikevig i Sønder-Amtet, Eskefiord og Oefiord i Øster- og Nord-Amtet, samt det i Vester-Amtet beliggende Udliggersted Grønnefiord, hvilket herefter skal have Kiøbstæds Navn og Rettigheder, i Stedet for Isefiord, som, formedelst dets mindre beleilige Beliggenhed, bliver for Eftertiden at henregne blandt de auctoriserede Udliggersteder. Naar Skipperen ankommer til een af bemeldte Kiøbstæder, blive det islandske Beseilings-Pas, fornævnte Sundheds-Attester, samt Cargaisonlisten, tilligemed Skibets øvrige Papirer, ufortøvet at aflevere i Reikevig til Byfogden, men i de øvrige Kiøbstæder til vedkommende Syssel mand, som bør forsyne Papirerne med Paategning om, at de ere foreviste og rigtige befundne, naar dette sidste er Tilfældet, hvorefter de tilbageleveres til Vedkommende.

§. 6.

Dersom det befindes, at Skibet ved Ankomsten til Landet mangler fornævnte Sundheds-Attester, skal samme ansees, som om det ei var forsynet med det fornødne islandske Beseilings Pas, og bør derfor af Øvrigheden afvises, som aldeles uberettiget til Handel, hvorom vedkommende Embedsmænd skulle afgive Forklaring ved Paategningen af de foreviste Papirer, og om det Skete uopholdeligen affende Beretning til Amtmanden, samt i øvrigt nøie paaagte, at Skibet ikke pleier noget Samqvem med Landet, hvilket under Skibets og Ladningens Confiscation forbydes. Naar derimod det fremmede Skib, paa den befalede Maade, har legitimeret sig i een af Landets Kiøbstæder, som berettiget til Handel, skal det være Skipperen uformeent, at anløbe de øvrige Kiøbstæder og auctoriserede Udliggersteder, hvilke sidste nu for Tiden ere: Havnefiord, Kieblevig, Ørebacke og Vestmannøe i Sønder-Amtet, Berefiord, Vapnefiord, Husevig, Hofsaas og Skagestrand i Nord- og Øster-Amtet, samt Reikefiord, Isefiord, Dyrefiord, Bildal,

Pa-

Patriksfiord, Flatøe, Stickesholm, Olufsvig, Stappen og Budenstad i Vester-Amtet. Dog er Skipperen forbunden til strax ved Ankomsten til een af disse Handelspladse, og forinden han driver nogen Handel, ogsaa der at forevise Skibspapirerne for vedkommende Sysselmand, som ligeledes forsyner dem med Paategning om, at de ere blevne foreviste.

§. 7.

De fremmede Handlende skulle i eet og alt rette sig efter Landets Love i Almindelighed og de for Vore egne Undersaatters Spekulationshandel paa Island gieldende Anordninger i Særdeleshed. Det er derfor, i Overeensstemmelse med Placaterne af 1ste Junii 1792 og 23de April 1793, Fremmede ikkun i 4 Uger tilladt at drive Handel en detail i en Kiøbstæd eller i et auctoriseret Udliggersted, uden at de maae oprette Handel paa Landet ved enten at opføre Skuur, eller ved der at opsætte Bygning eller Telt; ligesom Fremmede ogsaa, i Følge Forordningen af 13de Junii 1787, 1ste Kap. 13de og 14de §., skulle være forbundne til at afgive til vedkommende Øvrigheder en Liste over de Varer, som de maatte have kiøbt og solgt i enhver af de Handelspladse, som af dem ere blevne opseilede.

§. 8.

Naar et fremmedt Handels-Skib, som er forsynet med islandskt Beseilings Pas, ankommer til et Udliggersted, forinden det har anløbet een af Kiøbstæderne og der af Øvrigheden erholdt den befalede Paategning paa Skibspapirerne, da skal Skibet, som endnu uberettiget til Handel, af vedkommende Sysselmand ei tilstædes nogen Handel, inden bemeldte Paategning paa lovlig Maade er bleven erhvervet.

§. 9.

§. 9.

Dersom det befindes, at Skipperen paa noget fremmedt, ellers til Handel paa Island berettiget, Skib har overtraadt de i 7de og 8de §., for et saadant Skibs Handel, foreskrevne Regler, bør han bøde fra 50 til 100 Rigsbankdaler rede Sølv, hvilken Mulct af Øvrigheden paa lovlig Maade kan inddrives ved at lægge Beslag paa Skibet og at bortsælge, ved offentlig Auction, en saa stor Deel af Ladningen, som behøves til Mulctens Betaling. Af denne Mulct, som, naar Forseelsen igientages, erlægges med det dobbelte Beløb, tilfalder Angiveren ¼ Deel. Men de øvrige ¾ Dele tillægges Stedets Fattigvæsen.

§. 10.

De fremmede Skibes Ladninger bør være overeensstemmende med den Forklaring, som derom er indført i de, Vedkommende meddeelte, islandske Beseilings Passe og den, vedkommende Øvrigheder tillige forevifte, Cargaisonliste. Befindes det, at et fremmedt Skib medbringer andre, end de i Beseilings-Passet omforklarede Varesorter, kan Skibsrederen ei vente, at ham oftere forundes Tilladelse til at handle paa Island; ligesom Skipperen ogsaa, naar det i Særdeleshed maatte befindes, at Skibet enten aldeles ikke, eller blot for en Deel, indeholder den Tømmerlast, som i Beseilings-Passet er angiven, bør udrede i Mulct 5 Gange Beløbet af den Afgivt, som ved den urigtige Angivelse er besvegen. Denne Mulct, hvoraf Angiveren ogsaa nyder ¼ Deel, men de øvrige ¾ Dele tilfalde Vor Kasse, inddrives paa den foran bestemte Maade.

§. 11.

Det paalægges Byfogden i Reikevig og de Sysselmænd, i hvis Embeds Districter Handelspladse ere beliggende, at have et særdeles Tilsyn med, at

at de Fremmede holde sig denne Forordning, saavelsom de øvrige for den islandske Handel gieldende Anordninger, efterrettelige. Til bemeldte Vore Embedsmænd skal af ethvert fremmedt Handels-Skib, som anløber en inden deres Jurisdictioner beliggende Handelsplads, udredes 6 Rigsbankdaler i rede Sølv, som Skipperen erlægger, forinden Skibspapirerne, efter Foreviisningen paa ethvert Sted, blive ham tilbageleverede.

§. 12.

Saasnart et fremmedt Skib kommer tilbage fra Island, skal Skipperen aflevere det islandske Beseilings-Pas, der gielder ikkun for een Reise, paa fremmede Steder til den nærmeste af Vore Consuler, men i Vore egne Lande til vedkommende Toldbetiente, hvorefter Passet af dem uopholdeligen indsendes til Rentekammeret. Handler Skipperen herimod, kan Skibsrederen ei vente, at ham oftere forundes Beseilings-Tilladelse paa Island.

§. 13.

Det Forbud, som indeholdes i Forordningen om den islandske Handel og Skibsfart af 13de Junii 1787, 2det Kap. 1ste §, mod de i Island bosatte Kiøbmænds Handel paa fremmede Steder, med mindre de forud associere sig med et Handelshuus i Danmark eller Hertugdømmene, skal, for Eftertiden, være ophævet. Det tillades derfor enhver i Islands Kiøbstæder eller auctoriserede Udliggersteder bosat Handelsmand, som der har taget Borgerskab og vedbliver for sig og sin Familie at holde Dug og Disk, med egne, eller andre Vore Undersaatter tilhørende, Skibe, der ere forsynede med anordnet islandskt Søepas, saavel derfra at udsende Ladninger directe til fremmede Steder, som ogsaa, for egen Regning, directe fra fremmede Steder, at indføre Skibsladninger i Island.

§. 14.

§. 14.

De i Island stadigen bosatte Handelsmænd, som derfra til fremmede Steder ville expedere Handels-Skibe, der ei ere forsynede med islandske Søepasse, udstædte igiennem Vort Rentekammer, skulle være forbundne til, for det Skib, som udsendes, at erhverve behørigt Søepas, hvilket kan skee ved at indsende de i Placaten af 7de Martii 1787 befalede Beviisligheder til Vor Stiftamtmand over Island, som er bemyndiget til derefter at meddele Vedkommende det forlangte Søepas, der gielder ikkun for een Reise, hvorunder Tilbagereisen ogsaa indbefattes, uagtet Skibet maatte have anløbet flere fremmede Steder. I øvrigt følger af sig selv, at, dersom Skibe afgaae fra Island til Steder, hvortil algierske Søepasse behøves, bør dermed forholdes for Eftertiden, som hidindtil.

§. 15.

For ethvert af Stiftamtmanden meddeelt Søepas erlægge de Vedkommende 36 Rigsbankskilling Sølvværdie for hver Commercelæst af Skibets Drægtighed, hvilket Gebyhr indbetales hver Gang i Islands Jordebogskasse. Og bør Stiftamtmanden derhos aarligen til Rentekammeret afgive en Forklaring over alle de Søepasse, som af ham, i Følge foregaaende §. 14, maatte blive meddeelte.

§. 16.

Saasnart et fra Island udgaaet Handels-Skib, som er forsynet med et af Stiftamtmanden meddeelt Søepas, ankommer til fremmede Steder, bør Passet af Skipperen forevises Vore Consuler sammesteds, og af dem paateg-nes, ligesom Søepasset ogsaa, naar Skibet, efter fuldendt Reise, kommer tilbage til Island, uopholdeligen bør afleveres til vedkommende Syssel-mand og af ham indsendes til Stiftamtmanden, som derefter indsender det, tilligemed de for Passets Udfærdigelse modtagne Beviisligheder, til Vort Rente-

kammer, for der at vorde efterseet og casseret. Overbevises Rederen eller Skipperen nogen utilladelig Omgang med Søepassets Erhvervelse eller Brug, bør de paa lovlig Maade tiltales og bøde fra 200 til 2000 Rigsbankdaler Sølvværdie, som deles paa den i 9de §. bestemte Maade.

§. 17.

Enhver af Vore Undersaatter, som expederer Handels-Skibe directe fra Island til fremmede Steder, skal, i Stedet for den ved Placaten af 18de Augusti 1786, §. 10, paabudne 1 Procent Afgivt, naar islandske Varer udføres fra Danmark eller Hertugdømmene til fremmede Steder, erlægge til Vor Kasse en Afgivt af 5 Rigsbankdaler rede Sølv for hver Commercelæst af det udsendte Skibs Drægtighed. Rederen, eller Skipperen paa hans Vegne, bør til den Ende, forinden Skibets Afreise fra Island, udstæde og aflevere i Reikevig til Byfogden, men i de andre Steder til vedkommende Syßelmand, tvende ligelydende Anmeldelser, hvori forklares det udsendte Skibs Navn og Drægtighed, saavelsom til hvilket fremmedt Sted Skibet maatte være bestemt. Med disse Anmeldelser, hvoraf vedkommende Syßelmænd uopholdeligen indsende den ene til Landfogden, bør Afgivten enten strax erlægges til Jordebogskassen i Island, eller ogsaa for sammes Beløb tillige afleveres en, paa et vederhæftigt Handelshuus i Kiøbenhavn, in triplo udstædt Anviisning, som derefter med trende forskiellige Skibsteiligheder tilstilles Vort Rentekammer, til hvilket desuden den anden Anmeldelse altid bliver at indsende.

§. 18.

Naar de i Island stadigen bosatte Handelsmænd, for egen Regning og med de af dem fra Island udsendte Skibe, indføre Ladninger sammesteds directe fra fremmede Steder, skulle de nyde den samme Frihed for Told og andre Afgivter, som Vi, indtil videre, have tilstaaet Vore Undersaatters Handel paa Island i Almindelighed.

For

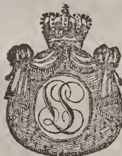
For det övrige forbliver det ved de for den islandske Handel nu gieldende Anordninger.

Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg, den 11te September 1816.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

Möfting.

Wormfkiold. M.v.Effen. A.W.Moltke. Vorndran.

Kongslew.